

Besvarelse

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg vil gerne sige tak til dem, der har stillet denne forespørgsel, altså til de energipolitiske ordførere i Folketinget. Jeg synes, det er en god lejlighed til at få diskuteret hovedlinjerne i vores energipolitik herhjemme.

Vi befinder os på energiområdet virkelig i en reformtid. Sidste år var det elreformen, der stod højest på dagsordenen. Der blev lavet et kæmpearbejde, og det viste sig, at vi i Danmark var i stand til at forene de to hensyn, som i mange andre lande ikke har kunnet forenes, nemlig hensynet til markedet og hensynet til miljøet.

Nu er det altså gasreform, varmereform, energibesparelsesreform, der er på dagsordenen, og det vil sige, at vi, et bredt flertal, i fællesskab har lagt nogle lange linjer, lagt nogle strukturer fast for den danske energipolitik. Det er ikke ensbetydende med, at vi tager livet ud af den politiske debat, tværtimod er det det, der kommer til at foregå inden for rammerne af lovgivningen på energiområdet, der bliver det spændende.

Jeg synes, det er betryggende af hensyn til vores internationale forpligtelser og af hensyn til de meget store investeringer, der skal foretages på det her område, at vi i fællesskab kan lægge lange linjer, der binder i en længere år-række, uanset hvem der har regeringsansvaret.

Det er klart, at der er en række konkrete mål, vi har sat os, som udløber inden, om jeg så må sige, selve aftalerne udløber. Det er godt nok, for der skal hele tiden være plads til både den politiske uenighed og den politiske forhandling og også til det politiske kompromis. Men det er en god ting for sektoren, det er en god ting for Danmarks placering internationalt og opfyldelsen af vores miljømål, at vi i enighed har kunnet lave disse store reformer sammen.

Vi har i energireformpartierne hele tiden været enige om, at vi ikke ville tilstræbe den laveste fællesnævner. Vi ville tilstræbe den højeste fællesnævner. Det vil sige, at de prioriterede ønsker, som regeringspartierne, den borgerlige opposition og Socialistisk Folkeparti har haft, alle har fået en særlig bevågenhed, og det betyder, at vi faktisk er endt med en samlet reform, hvor der virkelig er noget for alle at glædes over. Jeg kan som repræsentant for regeringen sige: Jeg glæder mig over stort set alt det, der står i reformen. Sådan har måske ikke alle re-

formpartierne det, men jeg tror, vi alle sammen føler, at der her virkelig er sket noget.

Jeg synes, vi er godt rustede til at møde fremtidens udfordringer med den reform, der nu bliver gjort færdig inden sommerferien. Vi i regeringen lægger afgørende vægt på, at vi fortsat kan være med til at drive den internationale udvikling fremad. Fundamentet for dette er en stærk og troværdig national indsats.

Der er ingen tvivl om, at den omfattende nationale indsats på CO₂-området har givet os et godt udgangspunkt for at deltage aktivt på den internationale scene. Med fremlæggelsen af »Klima 2012«, der også omfatter de øvrige drivhusgasser, er vi nu kommet helt i front også i arbejdet med at reducere de øvrige drivhusgasser. Dermed er der lagt op til, at vi også fremover vil have et godt grundlag for at sætte fingeraftryk, når der skal rykkes internationalt.

Energiområdets udledning af drivhusgasser indgår naturligvis med særlig vægt i »Klima 2012«, men derudover sætter klimastrategien også fokus på en række andre områder, ikke mindst på landbrugsområdet og på transportområdet. På disse to områder vil regeringen komme med særskilte vurderinger af sektorernes muligheder for at reducere drivhusgasudledningen både for perioden fra 2008 til 2012, altså den første budgetperiode under klimakonventionen, og på længere sigt. Endvidere vil regeringen i år fastlægge den fremtidige regulering af industrielle drivhusgasser.

På energiområdet vil regeringen fremlægge en opdatering af »Energi 21«. Opdateringen skal først og fremmest omhandle perioden fra 2008 til 2012, men herudover skal både 2013-2017 og perspektivet helt frem til 2030 belyses. Jeg tror, det er godt med denne form for rullende perspektivplanlægning, så vi hele tiden med den viden, vi har i dag, med de beslutninger, vi har truffet i dag, og med de mål, vi har sat os i dag, har et grundlag for at vurdere, hvordan fremtiden tegner sig. Det er jo ikke den eviggyldige sandhed om, hvordan tingene rent faktisk vil komme til at tage sig ud i 2013, i 2018, i 2025 eller i 2030, men det er et godt, seriøst fagligt bud på, hvad det er, vi ønsker, og hvilke muligheder vi har for at opfylde vores ønsker.

Produktion og forbrug af energi er stadig den enkeltpost, der tæller mest i det samlede drivhusregnskab, i og med at CO₂-udledningerne, som vi ser stammer fra disse sektorer, udgør knap 80 pct. af den samlede drivhusgasudledning. Det betyder, at både udmøntningen af